

Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 17

Rozeslána dne 18. května 1995

Cena Kč 18,50

O B S A H:

76. Zákon o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995
 77. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 217/1994 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky některým obětem nacistické perzekuce
 78. Zákon o soudních poplatcích (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
 79. Zákon o všeobecném zdravotním pojištění (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
 80. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 11. dubna 1995 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Tehov o místních poplatcích
 81. Vyhláška Ministerstva financí o osvobození od správních poplatků
-

80**N Á L E Z****Ústavního soudu České republiky****Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 11. dubna 1995 o návrhu přednosta Okresního úřadu v Benešově na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Tehov o místních poplatcích

takto:

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se zrušuje ustanovení obsažené v čl. 3 obecně závazné vyhlášky obce Tehov o místních poplatcích, přijaté Obecním zastupitelstvem v Tehově dne 5. března 1991, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Tehov ze dne 26. ledna 1993, a vyjádřené výrazem „lesopark“.

Ve zbývajících částech se návrh zamítá.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

USUKlPo
Ukládání povinnosti

Pl. ÚS 24/94

> 1. Interpretace pojmu veřejného prostranství, obsaženého v § 4 odst. 2 zákona o místních poplatcích, musí respektovat rozsah samostatné, resp. přenesené působnosti obce.

2. Podle čl. 87 odst. 1 písm. a), b) Ústavy České republiky rozhoduje Ústavní soud o zrušení nejenom zákonů a dalších právních předpisů, nýbrž i jejich jednotlivých ustanovení. Ustanovením přitom nutno rozumět jakoukoli část textu právního předpisu s normativním obsahem. Je jím tedy výraz, obsahující jakékoli jazykové prostředky, jehož smyslem je vyjádření právní normy nebo některého z komponentů její skutkové podstaty (např. okruhu subjektů nebo situací), resp. právního následku (tj. právní povinnosti nebo sankce). V daném případě výraz "lesopark" vyjadřuje rozsah skutkové podstaty právní normy, označuje totiž jeden z možných designátů pojmu "veřejné prostranství", s jehož užitím spojuje posuzovaná vyhláška vznik právní povinnosti (zaplatit místní poplatek). <

Plénium

Ústavního soudu České republiky

rozhodlo o návrhu přednosty Okresního úřadu v Benešově na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Tehov, o místních poplatcích, přijaté Obecním zastupitelstvem v Tehově dne 5. března 1991, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Tehov ze dne 26. ledna 1993, t a k t o :

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se zrušuje ustanovení, obsažené v čl. 3 obecně závazné vyhlášky obce Tehov, o místních poplatcích, přijaté Obecním zastupitelstvem v Tehově dne 5. března 1991, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Tehov ze dne 26. ledna 1993, a vyjádřené výrazem "lesopark,".

Ve zbývajících částech návrhu z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í

I.

Dne 21. října 1994 obdržel Ústavní soud České republiky návrh přednosty Okresního úřadu v Benešově na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Tehov, o místních poplatcích, přijaté Obecním zastupitelstvem v Tehově dne 5. března 1991, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Tehov ze dne 26. ledna 1993. Znění uvedené vyhlášky je následující:

"Obecní zastupitelstvo v Tehově schválilo dne 26. ledna 1993 změny a doplňky k obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích, vyplývajících ze zákona č. 337/1992 Sb. a novelizace zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Vyhláška je vydávána podle ust. zák. ČNR č. 565/1990 Sb., ve znění změn a doplňků a zákona č. 410/1992 Sb., o obcích, v úplném znění, jak vyplývá ze změn a doplňků zák. č. 367/1990 Sb.

Původní vyhláška, účinná od 20. března 1991, zůstává v platnosti ve znění změn a doplňků obsažených ve vyhlášce schválené dne 26. ledna 1993.

Oddíl I.

Základní ustanovení

Čl. 1

Obec Tehov vybírá tyto poplatky:

- a) poplatky ze psů,
- b) poplatek za užívání veřejného prostranství,
- c) poplatek z reklamních zařízení,
- d) poplatek ze vstupného,
- e) poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních a vzdělávacích zařízeních,
- f) poplatek z prodeje alkoholických nápojů a tabákových výrobků,
- g) poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst v reg. obce.

Oddíl II.

Poplatek ze psů

Čl. 2

Poplatek ze psů platí fyzická osoba a právnická osoba, která je vlastníkem psa, obci příslušné podle místa svého trvalého pobytu /zák. č. 135/1982 Sb./.

Poplatek ze psů se platí ze psů starších 6 měsíců, vyjma psů užívaných k doprovázení nebo ochraně osob nevidomých, bezmocných a držitelů průkazu ZTP/P /zvláště těžce postižený s průvodcem/.

Sazba poplatku činí ročně: za prvního psa Kč 30,-, za druhého a každého dalšího psa Kč 30,-.

Vlastník psa je povinen podat ústní hlášení na Obú. o skutečnosti, že se stal vlastníkem psa i v případě, že ještě nevznikla poplatková povinnost. Vlastník psa je povinen zaplatit poplatek bez vyměření do 31. března každého roku. Vznikne-li poplatková povinnost během roku, platí se poplatek ze psů od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy poplatková povinnost vznikla. Zanikne-li poplatková povinnost, zaniká povinnost platit poplatek ze psů uplynutím měsíce, ve kterém tuto skutečnost poplatník oznámil obci. Zjištěný přeplatek se vrátí, činí-li více než Kč 20,-.

Oddíl III.

Poplatek za užívání veřejného prostranství

Čl. 3

Poplatek za užívání veřejného prostranství se vybírá za zvláštní užívání veřejného prostranství. Rozumí se tím umístění zařízení k poskytování služeb, umístění skládek, vyhrazení trvalého parkovacího místa, užívání tohoto prostranství pro kulturní a sportovní akce a potřeby tvorby filmových a televizních děl. Z akcí pořádaných na veřejném prostranství bez vstupného, nebo jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí. Veřejným prostranstvím podle této vyhlášky jsou zejména všechna místa na návsi, na obecní komunikaci, silnici, hřiště, veřejná zeleň, lesopark, veř. prostranství u obj. stp. 110, stp. 117.

V pochybnosti je obecní zastupitelstvo oprávněno rozhodnout, zda ve sporném případě jde o veřejné prostranství.

Poplatek za užívání veřejného prostranství platí fyzické nebo právnické osoby, které užívají veřejné prostranství uvedeným způsobem.

Užívá-li tutéž část veřejného prostranství několik uživatelů, odpovídají za zaplacení celého poplatku společně a nerozdílně. Obec může uložit zaplacení poplatku kterémukoliv z nich.

Čl. 4

Poplatek se vybírá počínaje dnem, kdy začalo užívání veřejného prostranství, do dne, kdy poplatník oznámil obecnímu úřadu, že užívání veřejného prostranství skončilo, zařízení bylo odstraněno a prostranství uvedeno do stavu předání a převzetí /odstraněno lešení, odvezen materiál, zrušen stánek, zahlazen výkop, zasetá zeleň apod./.

Od poplatku za užívání veřejného prostranství jsou osvobozeni pořadatelé akcí bez vstupného, nebo akcí, jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely a dále jsou osvobozeny invalidní osoby, kterým bylo vyhrazeno trvalé parkovací místo na veřej. prostranství.

Čl. 5

Sazby poplatku činí:

a - za umístění stánků, pultů, kiosků k prodejním účelům, včetně manipulačního prostoru, skládek zboží, vystaveného zboží Kč 2,-/m²/a den

b - za použití veřejného prostranství k umístění stavebních zařízení, k umístění skládky stavebního materiálu při stavbě obytného domu/ú/, na skládky všeho druhu, které nebyly povoleny Kč 10,-/m²/den pro fyzické a právnické osoby cizí /nemající povolení obce/. Za použití veřejného prostranství na povolení obce činí sazba Kč 5,-/m²/den. Za použití veřejného prostranství fyzickými a právnickými osobami provozující povolenou činnost, trvale v obci bydlicími, činí sazba Kč 2,-/m²/den.

Čl. 6

Poplatek je splatný do 15ti dnů ode dne doručení rozhodnutí o vyměření poplatku na účet obce.

Oddíl IV.

Čl. 7

Poplatek z reklamního zařízení

Poplatek z reklamního zařízení se vybírá za písemná, obrazová, světelná a zvuková oznámení, umístěná či provozovaná na veřejných prostranstvích, ve veřejně přístupných místnostech.

Poplatek z reklamního zařízení platí fyzická nebo právnická osoba, která oznámení uvedená v odst. 1 umístila nebo provozuje.

Veřejné prostranství v obci je určeno v čl. 3 této vyhlášky. Veřejně přístupné místnosti v obci jsou: /například: budova školy, budova pož. zbrojnice, budova stp. 117, restaurační místnosti RÚ, budovy na pp. č. 111/stp. 116/1, budova čekárny, budovy bytového hospodářství obce. V případě pochybnosti je obecní úřad oprávněn rozhodnout, zda ve sporném případě jde o veřejně přístupné místnosti v obci.

Čl. 8

Od poplatku z reklamního zařízení jsou osvobozeni provozovatelé reklamy sledující charitativní a jiné humanitární cíle. Poplatek z reklamy neplatí z e zákona podnikatelé za umístění označení předmětu činnosti na svých provozovnách a za umístění vlastních reklamních zařízení uvnitř své provozovny. Poplatek z reklamních zařízení se neplatí za umístění reklamních zařízení politických a volebních stran po dobu volební kampaně. Dále za reklamní zařízení sledující charitativní a jiné humanitární cíle, případně z dalších osvobození podle místních podmínek.

Čl. 9

Sazba poplatku činí:

Sazba poplatku činí 3 % ceny za provádění reklamy, pokud je reklama prováděna bez úplaty nebo nelze-li prokázat její cenu, je základem pro stanovení poplatku cena v místě obvyklá. Poplatek je splatný ročně do 30. září kalendářního roku.

Oddíl V.

Poplatek ze vstupného

Čl. 10

Poplatek ze vstupného se vybírá ze vstupného na kulturní, sportovní a prodejní akce a akce obdobného charakteru. Z akcí, jejichž celý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí.

Poplatek ze vstupného platí fyzické a právnické osoby, které akci pořádají.

Sazba poplatku ze vstupného činí 10 % z úhrnné částky vybraného vstupného. Obec může po dohodě s poplatníkem poplatek stanovit také roční paušální částkou. Poplatek je splatný do 15 dnů ode dne uspořádání akce.

Oddíl VI.

Poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních a vzdělávacích zařízeních

Čl. 11

Poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních a vzdělávacích zařízeních platí právnické osoby, které zařízení vlastní nebo které k němu mají právo hospodaření a fyzické osoby, které podnikají podle zvláštních předpisů /zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů/.

Čl. 12

Sazba poplatku z ubytovací kapacity v rekreačních a vzdělávacích zařízeních činí Kč 2,- za každé lůžko a den bez ohledu na jeho využití. Poplatek se stanoví vynásobením počtu lůžek v objektu podle stavu k 1. lednu každého roku sazbou poplatku /Kč 2,-/ a počtem dnů v roce. Do celkového počtu lůžek se nezahrnují lůžka, určená k ubytování pracovníků zajišťujících provoz objektu.

Čl. 13

Poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních a vzdělávacích zařízeních je splatný jednorázově, a to do 31. července každého roku. Poplatník je povinen zaplatit poplatek bez vyměření.

Oddíl VII.

Poplatek z prodeje alkoholických nápojů a tabákových výrobků

Čl. 14

Poplatek z prodeje alkoholických nápojů /alkoholické nápoje ve smyslu zákona o místních poplatcích jsou lihoviny, destiláty, víno, pivo a jiné nápoje, které obsahují více než 0,75 objemového procenta alkoholu/ a tabákových výrobků platí fyzické a právnické osoby provozující restaurační, kavárenské, ubytovací nebo jiné pohostinské služby, ve kterých se prodávají alkoholické nápoje a tabákové výrobky.

Čl. 15

Sazba poplatku činí 5 % z prodejní ceny alkoholických nápojů a tabákových výrobků. Poplatek z prodeje alkoholických nápojů a tabákových výrobků je splatný bez vyměření čtvrtletně, nejpozději do 15. následujícího měsíce po uplynutí kalendářního čtvrtletí. Poplatník je povinen vést denní realizaci tržeb za tyto výrobky.

Oddíl VIII.

Poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst

Poplatek se vybírá za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem v obci i osadách na všech místech, kde je jinak vjezd zakázán dopravní značkou. "Vybraným místem" je kupříkladu kat. p. č. 1569/1 ozn. "lesopark" - obecní les.

Čl. 16

Poplatek za povolení k vjezdu motorovým vozidlem do vybraných míst platí fyzická nebo právnická osoba, které bylo vydáno povolení k vjezdu motorovým vozidlem do vybraných míst. Poplatek neplatí fyzické osoby mající trvalý pobyt nebo vlastníci nemovitosti ve vybraném místě, osoby jim blízké, manželé těchto osob a jejich děti. Dále osoby, které ve vybraném místě užívají nemovitost k hospodářské činnosti obce nebo osoby, které jsou držiteli průkazu ZTP a jejich průvodci.

Čl. 17

Sazba poplatku za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst činí Kč

20,-/den.

Oddíl IX.
Ustanovení společná a závěrečná
Čl. 18

Nebudou-li poplatky zaplacený /odvedeny/ včas nebo ve správné výši, vyměří obec poplatek platebním výměrem a může zvýšit včas nezaplacené /neodvedené/ poplatky až o 50 %. Vyměřené poplatky se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

Čl. 19

Porušení povinností stanovených touto vyhláškou lze postihnout jako přestupek podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Čl. 20

Správu poplatků uvedených v této vyhlášce vykonává obec Tehov a při řízení ve věcech daní a poplatků se postupuje podle zákona č. 337/1992 Sb. Obec může ke zmírnění nebo odstranění tvrdosti v jednotlivých případech poplatky snížit nebo prominout.

Čl. 21

Poplatky nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém se obec dověděla o skutečnosti, která je předmětem poplatků. Od konce kalendářního roku, ve kterém se poplatník od obce dověděl o úkonu provedeném k vyměření nebo vymáhání poplatků, běží nová tříletá lhůta.

Čl. 22

Poplatky nelze vyměřit ani vymáhat, uplyne-li od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, která je předmětem poplatku, 10 let.

Čl. 23

Úplným zněním vyhlášky se neruší původní vyhláška schválená 5. 3. 1991, zůstává v platnosti ve znění změn a doplňků /viz čl. 1-24 úplného znění vyhlášky schválené dne 26. ledna 1993./.

Čl. 24

Zrušují se ostatní vyhlášky o místních poplatcích vydané po 20. 3. 1991.

Čl. 25

Tato vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem po vyvěšení, tj. 11. 2. 1993.

Okresní úřad v Benešově rozhodnutím ze dne 20. září 1994, č. j. KP/199/1994, pozastavil podle § 62 odst. 1 zákona č. 367/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, výkon uvedené vyhlášky.

Ve svém návrhu, podaném podle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb. přednosta Okresního úřadu v Benešově konstatuje, že napadená vyhláška byla vydána v samostatné působnosti obce ve smyslu § 14 odst. 1 písm. h) zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž namítá rozpor čl. 3 citované vyhlášky se zákonem č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Uvedený rozpor spatřuje navrhovatel ve skutečnosti, že mezi veřejná prostranství vyhláška řadí rovněž lesopark, u něhož neexistuje bližší specifikace. Podle zjištění Okresního úřadu v Benešově však ve vyhlášce zmiňovaný lesopark zahrnuje lesní pozemky, které podle názoru navrhovatele nelze považovat za veřejná prostranství. V návrhu se dále poukazuje na rozpor se zákonem č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rovněž u dalších ustanovení, obsahujících pojem veřejná prostranství (navrhovatel uvádí oddíly I., IV., VI., VII.), přičemž v petitu navrhuje zrušit celou vyhlášku.

V písemném vyjádření ze dne 1. prosince 1994, podaném podle § 69 zákona č. 182/1993 Sb., starosta obce Tehov k návrhu přednosta Okresního úřadu v Benešově na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Tehov, o místních poplatcích, přijaté Obecním zastupitelstvem v Tehově dne 5. března 1991, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Tehov ze dne 26. ledna 1993, setrvává na stanovisku, podle kterého napadená vyhláška není v rozporu se zákonem o místních poplatcích. Argumentace, obsažená v uvedeném stanovisku, představuje rekapitulaci sporu obce Tehov a Okresního úřadu v Benešově o kvalifikaci pozemku č. par. 1569/56 v katastrálním území Tehov.

V řízení o zrušení právních předpisů je Ústavní soud České republiky podle § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. povinen také zkoumat, zdali byl napadený právní předpis vydán ústavně předepsaným způsobem. Z tohoto důvodu si Ústavní soud České republiky vyžádal od Obecního zastupitelstva v Tehově zaslání dokumentů, osvědčujících řádné přijetí napadené vyhlášky (tj. zápisu z jednání obecního zastupitelstva, potvrzujícího potřebné kvorum a potřebnou většinu), jakož i její řádné vyhlášení ve smyslu zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené skutečnosti byly potvrzeny zápisy ze zasedání Obecního zastupitelstva v Tehově, konaných dne 5. března 1991 a dne 26. ledna 1993, osvědčujícími zákonem vyžadované kvorum i většinu, jakož i potvrzením o vyvěšení předmětné vyhlášky.

Podle ustanovení § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. Ústavní soud České republiky může se souhlasem účastníků upustit od ústního jednání, nelze-li od tohoto jednání očekávat další objasnění věci. Vzhledem ke skutečnosti, že citované ustanovení lze vztáhnout na posouzení předmětné věci, Ústavní soud České republiky si vyžádal od účastníků řízení vyjádření, zdali souhlasí s upuštěním od ústního jednání. Svým podáním ze dne 15. března 1995 starosta obce Tehov a podáním ze dne 10. listopadu 1994 přednosta Okresního úřadu v

Benešově vyjádřili s návrhem Ústavního soudu České republiky souhlas.

Podle § 56 zákona č. 182/1993 Sb. se nálezný Ústavního soudu České republiky vyhláší vždy veřejně, a to i v případech, kdy se na základě § 44 odst. 2 cit. zákona upustilo od ústního jednání. Ústavní soud stanovil veřejně vyhlášení přijatého nálezu na den 25. duben 1995.

II.
II/a

Ústavní soud České republiky v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů (tedy i v řízení o zrušení právního předpisu obce) posuzuje obsah zákona nebo jiného právního předpisu podle hledisek, obsažených v ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., k nimž u obecně závazné vyhlásky obce patří kompetence (zákonné zmocnění), soulad s právními předpisy vyššího stupně právní síly a dodržení právní úpravy normotvorného procesu.

K platnosti napadené vyhlásky Ústavní soud České republiky provedl již výše uvedená zjištění.

II/b

Podle ustanovení § 15 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, při přijetí obecně závazné vyhlásky o místních poplatcích, upravující rovněž poplatek za užívání veřejného prostranství, je obecní zastupitelstvo povinno rovněž určit místa, která jsou v obci veřejným prostranstvím. Obec je přitom vázána legální definicí pojmu veřejného prostranství, obsaženou v § 4 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 3 obecně závazné vyhlásky obce Tehov, o místních poplatcích, řadí k veřejným prostranstvím rovněž "lesopark". Uvedený pojem ve vyhlášce není blíže definován ani určen označením parcel, které jsou za lesopark považovány.

Z návrhu přednosty Okresního úřadu v Benešově, jakož i z vyjádření starosty obce Tehov k němu, vyplývá, že se lesoparkem podle čl. 3 citované vyhlásky rozumí par. č. 1569/56 kat. ú. Tehov. Podle výpisu z pozemkového katastru Katastrálního úřadu v Benešově ze dne 19. listopadu 1993 je uvedený pozemek charakterizován jako les. Okresním úřadem v Benešově bylo kromě toho předloženo rozhodnutí Ministerstva lesního hospodářství a dřevopracujícího průmyslu České republiky ze dne 27. dubna 1990, č. j. 826/OLH/90/274, kterým byla stanovena právní povaha pozemku, nacházejícího se na par. č. 1569/56 kat. ú. Tehov. Podle § 6 zákona č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, byl uvedený pozemek vyhlášen za les zvláštního určení, a to za les v okolí zařízení léčebny preventivní péče (§ 23 odst. 4 zákona č. 61/1977 Sb., § 1 odst. 2 písm. b) vyhlásky č. 13/1977 Sb.).

Posuzování právní povahy předmětného pozemku se stalo rovněž součástí rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 3. března 1994, č. j. 20 Ca 5/93-42, o zrušení rozhodnutí Okresního úřadu v Benešově ze dne 16. července 1993, č. j. Fin 754/93, kterým bylo změněno rozhodnutí obce Tehov, platební výměr č. 4/1993, ze dne 27. května 1993. Po provedených zjištěních Krajský soud v Praze k uvedené otázce konstatoval, že pozemek č. par. 1569/56 v kat. ú. Tehov je les, a to podle charakteristiky druhu pozemku, vedeného ve všech právně závazných dokumentech. Současně dospěl k závěru, podle kterého z demonstrativního výčtu míst, považovaných za veřejná prostranství (§ 4 odst. 2 zákona o místních poplatcích), je zřejmé, že veřejným prostranstvím není les u obce.

Okresním úřadem v Benešově bylo kromě toho Ústavnímu soudu České republiky předloženo stanovisko Ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 1. září 1994, č. j. 1922/80319/94, ve kterém je vyjádřen odmítavý názor k možnosti zařazení lesů zvláštního určení mezi veřejná prostranství ve smyslu zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Ve stanovisku se k uvedenému závěru dochází na základě interpretace ustanovení § 4 odst. 2 zákona o místních poplatcích, jenž definuje veřejná prostranství vyjmenováním příkladů, které ani vzdáleně nepřipomínají charakter předmětného pozemku, tj. les, neboť všechny jsou plochami ostatními podle zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí.

II/c

Demonstrativní výčet případů, který je definován v § 4 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje i pojmy "parky a veřejná zeleň". Obsah těchto pojmů je vymezen v příloze vyhlásky č. 126/1993 Sb., která "zeleň v zástavbě" (jíž se rozumí okrasná zahrada, uliční a sídlištní zeleň) i "ostatní veřejnou zeleň" (jíž se rozumí parky a jiné plochy funkční a rekreační zeleně) začleňuje do rámce širšího pojmu "ostatní plochy" (§ 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb.).

V napadené vyhlášce obsažený pojem "lesopark" je pojmem, jehož obsah není vymezen právním řádem; uvedený pojem není obsažen ani v zákoně č. 61/1977 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, ani v zákoně č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, ani v zákoně č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, resp. ve vyhlášce č. 126/1993 Sb., a konečně ani v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Pojem "lesopark" umožňuje tudíž dvě interpretace.

První je chápání tohoto pojmu ve významu parku nebo jiné plochy funkční a rekreační zeleně, a tedy ve významu ostatní plochy (nikoli ve významu lesního pozemku). Podle této interpretace není možno pozemek, v katastru nemovitostí označený jako pozemek lesní, subsumovat pod veřejná prostranství - lesopark. Z tohoto důvodu je nutno tuto interpretaci vyloučit.

Druhou interpretací ve vyhlášce obce Tehov obsaženého pojmu "lesopark" je "účelový les", a to podle přílohy vyhlášky č. 126/1993 Sb., jehož druhem je rovněž "les zvláštního určení" podle § 23 odst. 4 zákona č. 61/1977 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž z hlediska § 4 odst. 2 zákona o místních poplatcích by se jednalo o další prostor, přístupný každému bez omezení a nacházející se v katastru obce.

Ani tato interpretace však není akceptovatelná. Důvodem je skutečnost, že podle zákona č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, ve spojitosti s § 20 odst. 1 a přílohami zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, státní správa lesního hospodářství nespadá do samostatné ani do přenesené působnosti obce, nýbrž spadá do působnosti orgánů státní správy, a její režim je upraven zmíněným zákonem č. 96/1977 Sb. Obdobně jako v případě nálezu Ústavního soudu České republiky o zrušení čl. III obecně závazné vyhlášky obce Vráž, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, sp. zn. Pl. ÚS 19/94, nutno konstatovat, že interpretace pojmu veřejného prostranství, obsaženého v § 4 odst. 2 zákona o místních poplatcích, musí respektovat rozsah samostatné, resp. přenesené působnosti obce. Napadené ustanovení čl. 3 obecně závazné vyhlášky obce Tehov, o místních poplatcích, je tudíž v rozporu s § 13 a 14 a s § 21 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

Podle čl. 87 odst. 1 písm. a), b) Ústavy České republiky rozhoduje Ústavní soud o zrušení nejenom zákonů a dalších právních předpisů, nýbrž i jejich jednotlivých ustanovení. Ustanovením přitom nutno rozumět jakoukoli část textu právního předpisu s normativním obsahem. Je jím tedy výraz, obsahující jakékoli jazykové prostředky, jehož smyslem je vyjádření právní normy nebo některého z komponentů její skutkové podstaty (např. okruhu subjektů nebo situací), resp. právního následku (tj. právní povinnosti nebo sankce). V daném případě výraz "lesopark" vyjadřuje rozsah skutkové podstaty právní normy, označuje totiž jeden z možných designátů pojmu "veřejné prostranství", s jehož užitím spojuje posuzovaná vyhláška vznik právní povinnosti (zaplatit místní poplatek).

Návrh na zrušení dalších částí uvedené vyhlášky (oddílů I., IV., VI., VII.) byl zamítnut, protože v nich obsažený pojem veřejného prostranství se zrušujícím výrokem, týkajícím se čl. 3, dostává do souladu se zákonem č. 367/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

V petitu svého návrhu navrhovatel požadoval zrušení vyhlášky celé. Jelikož nezdůvodnil protiústavnost, resp. protizákonnost jejích jednotlivých ustanovení, a protože v řízení nebyla prokázána žádná souvislost mezi ustanovením, které bylo zrušeno a ostatními ustanoveními napadené vyhlášky, byl návrh ve zbývajících částech zamítnut.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí Ústavního soudu České republiky se nelze odvolat.

V Brně 11. dubna 1995